

ΜΗΝΑΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

1991 ΕΤΟΣ 2ου

ΑΡΙΘΜΟΣ

ΦΥΛΛΟΥ 22

Η
Φ
Ω
Ν
Η

ΤΗΣ

ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΘΕ-
ΞΑΝΘΟΥ 62 Τ.Κ.

45333

ΤΗΛ. 37662

ΤΟΠΙΚΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΧΛΑΔΕΑΣ

ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΧΛΑΔΕΑΣ

Η Αχλαδέα είναι ένα από τα μεγαλύτερα χωριά της Λάκκας, τόσο σε έκταση όσο και σε πληθυσμό.

Είναι επίσης από τα χωριά που πρωτοίδρυσαν Αδελφότητα στην Αθήνα. Τούτο χάρη των πολλών μεταναστών που βρισκόταν εκεί.

Σήμερα, αν και κατέχει, όπως προαναφέραμε, μια από τις πρώτες θέσεις, έχει τόσο παραμεληθεί, ώστε να κινδυνεύει να πέσει σε πλήρη μαρasmus. Οι συνοικισμοί που την απαρτίζουν και που άλ-

λοτε έσφизαν από ζωή και κίνηση κοντεύουν να γίνουν "μοναστικές κοινότητες" ή αποδιοργανωμένα γηροκομεία.

Από τα πολλά προβλήματα και ελλείψεις αναφέρουμε τα πιο χαρακτηριστικά.

Πρώτο: Ελλειψη νερού.

Δεύτερο: Κακό μέχρι άρρηστο εσωτερικό οδικό δίκτυο.

Τρίτο (και σπουδαιότερο): Η μη επίτευξη παρά τα είκοσι τέσσερα (24) χρόνια προσπάθειας σύμπτυξη της κοινότητας στο εγκριμένο και

για το σκοπό αυτό ρυμοτομημένο χώρο του υπάρχοντος οικισμού "ΛΕΠΑΔΙΟΥ".

Για το τρίτο θέμα, της σύμπτυξης, μας μιλάει και το παρακάτω έγγραφο του νέου προέδρου της κοινότητας, κ. Χαρίση Ζήκου.

Θα γράψουμε όμως κι εμείς λίγα λόγια για αυτό το θέμα, για να δούμε που υπάρχει η ευθύνη αλλά και τι σημαίνει σύμπτυξη.

Επειδή ζήσαμε απ' αρχής τα γεγονότα έχουμε σαφή γνώμη για το μαραθώνιο πρώτα που διανύθηκε μέχρι να πάρουν οι δικαιούχοι τα οικοπέδα. Εδώ την ευθύνη έχουν οι ίδιοι οι χωριανοί με πρώτο το εκάστοτε κοινοτικό συμβούλιο. Για παράδειγμα: Όταν έβγαине μια κατάσταση δικαιούχων, που οπωσδήποτε δεν ήταν αμερόληπτη, έπεφταν απανωτές οι ενστάσεις. Η Νομαρχία από την άλλη μεριά άλλο που δεν ήθελε άφηνε το θέμα στους χωριανούς, που για να συμφωνήσουν πέρναγε τουλάχιστο διετία για να ακολουθήσει το ίδιο φαινόμενο.

Αλλη αιτία είναι αυτή της παροχής διευκολύνσεων στους υπό σύμπτυξη οικισμούς όπως, δρόμοι, ηλεκτρικό ρεύμα, τηλέφωνα κ.λπ.

Τα στοιχεία αυτά είναι απαραίτητα για την καλλιέργεια της ζωής των ανθρώπων αλλά στην προκειμένη περίπτωση επενεργούσαν ως ανασταλτικός παράγοντας για την επίτευξη του σκοπού της σύμπτυξης.

Τα οικοπέδα δόθηκαν με ειδικά κριτήρια όπως όσοι μένουν μόνιμα στο χωριό και όχι σ' όποιον θέλει και μπορεί να φτιάξει ένα σπιτάκι έτσι και για θερινή κατοικία. Έτσι οι γερόντοι δεν χτίζουν σπίτια και πολλοί από τους νέους αναγκάστηκαν να χτίσουν σε διπλανά χωριά.

Τέλος δεν έγινε η κατάλληλη ενημέρωση στους κατοίκους για τα οφέλη που παρέχει η σύμπτυξη, το ότι θα ζήσει και ο καφεπώλης και ο μπακάλης και ο κουρέας, κ.λπ. Στο κάτω - κάτω θα έχεις ένα γείτονα και δε θα περιστοιχίζεσαι από ετοιμόροπα και ακατοίκητα σπίτια.

Η δυναμική παρουσίαση του θέματος από τον πρόεδρο Συνέχεια στην 4η σελίδα

ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΧΛΑΔΕΑΣ

Συνήλθε σε σώμα το νέο Δ.Σ. του συλλόγου μας και κατόπιν ομόφωνης απόφασης έλαβαν τα παρακάτω αξιώματα:

Πρόεδρος: ΚΟΛΛΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ του Χρήστου.

Αντιπρόεδρος: ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΕΠΥΡΟΣ του Μάρκου.

Γραμματέας: ΡΑΔΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ του Νικολάου.

Ταμίας: ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ του Δημητρίου.

Εφορας εκδηλώσεων: ΖΗΚΟΥ ΑΝΤΙΓΟΝΗ του Χαρίση.

Μέλη: ΖΗΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του Χρήστου και ΚΟΛΙΑΚΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ του Μιχαήλ.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ "ΦΩΝΗΣ"

"Μη μου τους κύκλους τάρατε ..."

Είχαμε απευθύνει ανοιχτή επιστολή στους βουλευτές των νομών Ιωαννίνων και Πρέβεζας αυτών τουλάχιστον που έχουν να κάνουν στον τόπο μας.

Είχαμε και κάποια, μικρή θέβαια, ελπίδα πως κάποιος απ' όλους θα ευαισθητοποιούνταν και θα έμπαινε στον κόπο να μας απαντήσει, έστω και ψέματα.. πως δε μας ξέχασε ολότελα, πως μας σκέπτεται :ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΨΕΜΑΤΑ.

Όπως και αυτή η μικρή μας ελπίδα ήταν μάταιη. Μας γεννήθηκε το ερώτημα ΓΙΑΤΙ; Προσπαθήσαμε να θρούμε κάποια δικαιολογία. Καθήσαμε και οι τρεις μας που ασχολούμαστε με τη σύνταξη, και πιστέψτε μας πατριώτες, ψάχναμε να θρούμε κάποια δικαιολογία έτσι για να μη νοιώσουμε προδομένοι, εγκαταλειμένοι από τους ανθρώπους που επιλέξαμε να μας εκπροσωπήσουν στη Βουλή των Ελλήνων.

Ο ένας είπε πως οι της συμπολίτευσης έχουν πολύ δουλειά. Κυβέρνηση είναι βλέπετε! Ο άλλος είπε πως και οι της αντιπολίτευσης έχουν δουλειά να ελέγχουν τους πρώτους. Ακουστήκε όμως και ο τρίτος να λέει: Τίποτε από τα δυό δε συμβαίνει φίλοι μου γιατί τις μέρες που η Βουλή είναι γεμάτη, οι βουλευτές τσακώνονται. Τις υπόλοιπες απλώς δεν είναι εκεί.

Έτσι έχουν τα πράγματα. Μη νομίζετε πως μας απάντησαν και δεν το γράψαμε!

"Μάτια που δεν βλέπονται γρήγορα λησμονιούνται" ή μήπως τους είδατε πουθενά και δεν μας τόπατε!!!

Εμείς πάντως δεν είδαμε κανένα απολύτως κανένα. Ούτε από τούτους, ούτε απ' τους άλλους, ούτε απ' εκείνους...

Χρονογραφικά

ΚΑΠΟΙΕΣ ΑΛΛΕΣ ΑΠΟΚΡΙΕΣ

Θυμάμαι σαν νάταν χτες εκείνες τις όμορφες μέρες της αποκριάς. Τις θυμάμαι και τα στήθια μου πλημμυρίζουν από νοσταλγία για τα χρόνια εκείνα τα παλιά τα χρόνια τα παιδικά μου, τότε που δεν υπήρχε δόλος, πλεονεξία, έχθρα, άγχος και άλλα πολλά τέτοια στοιχεία που συνθέτουν τη σημερινή μας κοινωνία.

Ο καθένας μας χαιρόταν και λυπόταν μαζί με το γείτονα, συμμετέχοντας απόλυτα στις όποιες χαρές και λύπες τον έβρισκαν.

Η ζωή κυλούσε ήρεμα και ομαλά χωρίς να την κινεγάει η ταχύτητα του χρόνου.

Τις αποκριές τις χαίρομασταν και τις περνούσαμε όλοι μαζί το ίδιο. Με το θάμνωμα της μέρας και την τακτοποίηση των "ζωντανών" συγκεντρώνονταν όλη η οικογένεια γύρω από το καλοαναμένο τζάκι.

Πρόσωπα χαρωπά στομάχια πεινασμένα και ορεξάτα, περίμεναν τη νοικοκυρά να ετοιμάσει το αποκριάτικο τραπέζι. Το κρέας, από δικό μας πάντα σφαχτό, είχε την πρώτη

θέση. Ακολουθούσε η γυριστή τυρόπιτα και το κόκκινο κρασί. Σαλατικά και φρούτα δεν υπήρχαν ούτε άλλοι εξεζητημένοι μεζέδες. Το πολύ να υπήρχε κάνα σπινάντερο ή γκόρτσα ξερά βρασμένα, ίσως και καμιά καρύδα.

Την ώρα του φαγητού επικρατούσε απόλυτη ησυχία, το μόνο που άκουγε κανείς ήταν η αναρμόνια μουσική που έβγαине από το κροτάλισμα των κουταλιών στα σαγάνια.

Συνέχεια στην 4η σελίδα

Ο ΗΡΩΪΚΟΣ ΗΜΙΟΝΗΓΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΗ ΤΟΥ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ 1912-13

Ένα τμήμα μεταγωγικών από τριάντα μουλάρια, φόρτωσαν με τρόφιμα, πυρομαχικά κι άλλους εξοπλισμούς από το χάνι του Εμίν Αγά με προορισμό τα δυό βουνά πάνω από τα Τσερίτσανα, του βουνού Ολύτσικα.

Όλη τη νύχτα, οι ημιονηγοί ακούραστοι μέσα στο χιόνι, στο δροσάκι, κακοτυμμένοι άπνοι προχωρούσαν με τα υποζύγια φορτωμένα κατακέφαλα, να προλάβουν τους αγωνιστές της γραμμής του ορεινού πυροβολικού.

Αγκομαχούν στην ανηφόρα ζωά και άνθρωποι! Τα χνώτα τους σαν καπνός από φουγάρο, ανεβαίνουν από τα κρύα ρουθούνια, παγώνουν στον τσουχτερό κρύο αγέρα, σχηματίζουν σύμφερα, νεφελώδη μανιτάρια, αχνιστές ομπρέλλες, γίνονται κρούσταλλα.

Η διαδρομή σκληρή, στα απότομα βράχια και γκρεμούς της νοτιοδυτικής πλευράς του Ολύτσικα.

Δρόμος χωρίς δρόμο! Η πέρασμα χωρίς περασάκι κάνει ο ηρωϊκός φαντάρος το αδύνατο δυνατό να μπορεί να προσφέρει ενισχύσεις στους πολεμιστές.

Με την ίδια αντοχή και πίστη τα τετράποδα προχωρούν μέσα στο σκοτάδι της νύχτας. Περνούν γιδοστράτες και μονοπάτια.

πλαιγίες και διάσελλα να φέρουν σε πέρας ηρωϊκή αποστολή.

Τα πρώτα φορτιάρια πέρασαν τον μονοπάτι στη Σκάλα των Τζημαίων. Τα τελευταία κατέβαιναν τις ελικοειδείς στροφές του δρόμου στον Αι - Λιά.

Ντέι... ντέι... ντέι μορ... αχολόγας η πλαγιά από τις φωνές των ημιονηγών, που συντόνιζαν τα φορτιάρια να επιταχύνουν το βήμα τους γιατί ο καιρός δεν έπαυε καθυστέρηση.

Διάβαιναν την γιδοστράτα πέρα από τη Σκάλα των Τζημαίων κοντά στους στρατώνες του Αλχάσια. Ο αγέρας φουσκομανούσε, το κρύο έφτανε στο κόκκαλο, η παγωνιά και το κρούσταλλο είχαν αντανακλάσει με τα ασπρολίθαρα και καθρέφτιζαν σαν γυαλιά μέσα στο σκοτάδι της νύχτας.

Ένα μουλάρι παραπάτησε! Γλυστρήσαν τα καρφοπέταλα πάνω στον πάγο, παρασύρθηκε με το γέρο φορτωμα κι έπεσε στο Ραϊ-διό. Διακόσια μέτρα βάθος ο γκρεμός περίμενε στην απλωτή ποδιά το θύμα!

Οι απεγνωσμένες προσπάθειες του ημιονηγοῦ απέθσαν μάταιες. Αλλού πάει το σαμάρι, αλλού ξεφυγε το φορτίρι κι αλλού έπεσε το φορτίρι.

Εδώ γαλέττες χύμα σκορπισμένες στα λιθάρια, εκεί σκόρπια μακαρόνια μπαρούτης κι εκρηκτικών υλών στις χαλικαριές, παραπέρα το σάγμα με τις ζωστήρες και τα κολοκράτια, παρακάτω ματωμένος κομματιασμένος ο αγωνιστής ημίονος, της απελευθέρωσης των Ιωαννίνων.

Βορά των σαρκοφάγων ζώων των αγρίων πουλιών. Ούτε κοκκαλάκι δεν έμεινε. Μέρσιον ήταν! Κάτι τέτοια περιμένουν ποθητά τα αγρίδια σαν βγουν για κυνήγι, να κορέσουν την πείνα τους.

Τα σύγχρονα άρματα μάχης και μεταφορικά μέσα τα τρώει η σκουριά στην έρημο της Αραβίας. Εδώ τότε στο δικαίο αγώνα πάλι χαλάλι, στα άγρια του βουνού.

Ήταν χαράματα μιας μέρας τον Γενάρη του 1913. Το γεγονός αναστάωσε τους κατοίκους του χωριού. Ουί μάνα μ' τι έγινε! Μικροί και μεγάλοι έτρεξαν στον τόπο του ατυχήματος. Οι γυναίκες ανέλαβαν την μεταφορά του πολεμικού υλικού για τα Τσερίτσανα. Από εκεί άλλες Σουλιώτισσες ολοκλήρωσαν το έργο της μεταφοράς, ψηλά στα δυό βουνά.

Τα παιδιά ξεπόλησαν στην παγωνιά ψάχνουν για νόστιμες γαλέττες ανάμεσα στα λιθάρια. Για πρώτη φορά βλέπουν στα μάτια τους και κόβουν τα δόντια τους τέτοιο είδος τροφής. Τα λιθάρια τρυπάν τα ποδάρι στις πατούσες και αυτά επιμένουν, να βρουν γαλέττες όπως οι φίλοι τους, παραπέρα οι σαρκοφάγοι.

Το φαγώσιμο σώθηκε. Τα κρύα πετρώματα συνηθισμένα έβλεπαν τα μάτια τους. Αλλάξαν συλλογή υλικού. Μάζευαν πέτρες μεγάλες και μικρές πλακέτες. Τα κορίτσια κουβαλούσαν και τ' αγόρια μαστρεύαν εκεί κάτω από το Ραϊδιό όπου έπεσε ηρωϊκά το φορτιάρη, έχτιζαν με ξερολιθιά τον τύμβο του υποζυγίου, του αγωνιστή της απελευθέρωσης της Ηπείρου.

Ήταν κι αυτό μια αναγνώριση των ανήλικων παιδιών της προσφοράς του υπηρέτη του ανθρώπου του συναγωνιστή του στρατιώτη το 1912-13, του μουλαριού, που σε καιρούς ειρήνης και πολέμου στάθηκε στο πλευρό της ζωής μας, ακάματος βοηθός, ικανός μεταφορέας, πιστός συνεργάτης.

Σ.Μ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Στην εκκλησία του Αρχιεπισκόπου Ιωαννίνων πόντησε την κόρη του Ελένη, ο συντάκτης της εφημερίδας μας κ. Νικόλαος Ζήκος. Τυχερός γαμπρός ο καθηγητής Μαθηματικός Σπυρίδωνος Δημήτρης.

Στο ταϊριστό ζευγάρι η εφημερίδα μας εύχεται να έχει ζωή ευτυχισμένη και στους ευτυχείς γονείς να τους ζήσουν και γρήγορα να χαρούν κι εγγονάκια.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε από χρόνια καρδιοπάθεια ο Μάνθος του Μιχ. Τζήμα από τη Λίπια. Η κηδεία του έγινε στην Αθήνα.

Η "Φ" συλλυγείται τη μάνα του, τη γυναίκα και τα παιδιά του.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΕΝΤΖΗΣ

Πέθανε από χρόνια καρδιοπάθεια ο Μάνθος του Μιχ. Τζήμα από τη Λίπια. Η κηδεία του έγινε στην Αθήνα. Ο συνταξιούχος δάσκαλος Καλέντζης Παναγιώτης, στα 69 χρόνια του, από το Παλαιοκώρι Μπότσαρη, στις 25 Φεβρουαρίου

1991.

Υπήρξε μια ευγενική φυσιογμία, ένας εξαιρετικός άνθρωπος, ένας λαμπρός οικογενειακός, ένας πόνος δάσκαλος, ένας μεγάλος σχολάρχης.

Διακρινόταν πάντα για το σπουδαίο ήθος, την απαράμιλλη εξυπνάδα και την ευγενική μετριοφροσύνη του.

Πάντοτε καρούμενος και γεμάτος, πρόθυμος και ευγενικός, έκεριζε την εκτίμησή της κοινότητας του χωριού του και των άλλων τριών της περιοχής μας, που το έκλυσαν πικρά.

Εδμούργησε εξαιρετικά σπουδαία και μόρφωσε υποδειγματικά παιδιά του. Ήταν ένα σκληρό, πλήγμα για την οικογένειά του, η διδασκαλική οικογένεια.

Εφ' ουκ αγαπητός μας Παναγιώτης έντιμος, αφέντονας πίστη, ολόφωτο παράδειγμα φιλοσύνης και υψηλού φρονήματος.

Ας είναι ελαφρύ το Παλαιόκωρικο κόμα που τον σκέπασε.

Αιωνία σου η μνήμη Παναγιώτη Χρίστου Κοκκίτη

Συνταξιούχος Δάσκαλος

ΑΡΧΙΣΑΝ ΤΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΕΛΕ

Η ΝΕΛΕ Ιωαννίνων θα λειτουργήσει στην περιοχή μας διάφορα επιμορφωτικά τμήματα μέσα στη χρονιά που διανύουμε.

ΣΤΑ ΔΕΡΒΙΖΙΑ-ΝΑ θα λειτουργήσει τμήμα Γαλλικών.

ΣΤΗΝ ΑΡΤΟ-ΠΟΥΛΑ τμήμα Γερμανικών και Μελοσοφορίας.

Επικροτούμε την ενέργεια αυτή της ΝΕΛΕ κι ελπίζουμε να επεκταθεί και σε άλλες κοινότητες με διάφορα άλλα προγράμματα.

ΕΗΡΟΙ ΚΑΡΠΟΙ
ΚΑΒΑ ΠΟΤΩΝ
"ΤΟ ΗΛΙΟΤΡΟΠΙΟ"
ΗΛΙΑΣ ΒΑΚΚΑΣ & ΣΙΑ
Πυρσινέλλα 14
Ιωάννινα

ΒΟΥΛΚΑΝΙΖΑΤΕΡ
ΖΥΓΟΣΤΑΘΜΙΣΕΙΣ
ΖΗΣΗΣ ΓΙΑΝΝΟΣ

Αεωφόρος Δωδώνης
Ευάντη Βυζαντινίου

ΜΑΡΜΑΡΟΤΕΧΝΙΚΗ Ο.Ε.
ΝΤΑΣΙΑΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ & ΣΙΑ
Πλακάκια - μνημεία
7ο χιλ. Ιωαννίνων - Αθηνών
τηλ. 92470

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ

Το οδοιπορικό μας σήμερα θα περάσει από τα πολυτραγουδιμένα Τσερίτσανα, το δασκαλοκώρι όπως το αποκαλούμε, από τους πολλούς δασκάλους που έχει.

Όπως όλα τα χωριά της Λάκκας και κυρίως αυτά των ριζών της Ολύτσικας έτσι και τα Τσερίτσανα κατοικούνται από τα πανάρχαια χρόνια. Δείγματα αρχαίου κάστρου εδώ δεν φαίνονται, αλλά το γνήσιο ζευγάρι συχνά ξεθάβει σπασμένα αγγεία, τάφους και νομίσματα Ελληνιστικά, Ρωμαϊκά.

Τα Τσερίτσανα έγιναν παλαιότερα γνωστά από τη συμμετοχή τους στους πολυετείς αγώνες των Σουλιωτών ενάντια στους Τούρκους κατακτητές και κυρίως του Αλή Πασά.

Το χορευτικό τραγούδι της ιστορικής βρύσης που είναι "στον πάτο από τη χώρα" επεκτείνεται τη φωνή του χωριού και έξω από τα Ελληνικά σύνορα.

Οι Τσερσιανιώτες έδωσαν το παρόν σ' όλους τους απελευθερωτικούς αγώνες, από την προεπαναστατική εποχή

μέχρι την απελευθέρωση του 1912-13, τους Μικρασιατικούς αγώνες και το έπος του 1940 με την αντίσταση.

Ιδιαίτερη επίδοση και ζήλο είχαν στα γράμματα, αυτό φαίνεται από τους επιστήμονες που αναδείχθηκαν σε πολλούς τομείς κυρίως την εκπαίδευση.

Στο θρησκευτικό επίσης τομέα οι κάτοικοι των Τσερσιανών δεν υστερούν. Η πρώτη εκκλησία τους πρέπει να χτίστηκε το 1420 όπως μαρτυρεί μια στρόγγυλη πλάκα που βρέθηκε και που τοποθετήθηκε στον Ι.Ν. του Αγίου Νικολάου. Σήμερα έχει πολλά παρεκκλήσια που συντηρούνται άριστα από το εκκλησιαστικό συμβούλιο και την κοινότητα.

Οδικά συνδέονται τα Τσερίτσανα με τα Γιάννενα με αμαξωτό δρόμο και με τα χωριά της Λάκκας από τη Λίπια και Αρτοπούλα.

Το ντερέβι της Ρίπας είναι εγκαταλειμμένο και ως εξυπνέριτση για πολλές γενιές τους χωριανούς. Χρειάζεται να

ληφθεί από το κράτος ειδική μέριμνα για την σωστή και ασφαλή σύνδεση με την πρωτεύουσα.

Διαπιστώνουμε απ' τις επαφές μας που έχουμε με τους φίλους Τσερσιανιώτες ότι από μεριά της η κοινότητα κάνει ό,τι μπορεί για την πρόοδο του χωριού της, στον τομέα μάλιστα του πολιτιστικού πρωτοτυπεί επιβληθούμενη από όλους τους ντόπιους και απόδημους χωριανούς, αλλά και από φίλους των Τσερσιανών. Αναφέρω χαρακτηριστικά τη δωρεά του φωτογράφου Πουλιδη και της κυρίας Λίτσας Μαρινάτου - Αθανασοπούλου.

Πολλές σελίδες θα μπορούσε κανείς να γράψει για τα όμορφα Τσερίτσανα (Πλατάνια) και ο αναγνώστης πολλά ενδιαφέροντα θα διάβαζε. Επειδή όμως αυτό δεν είναι εφικτό να γίνει σε μια εφημερίδα, προτείνουμε να διαβάσετε το βιβλίο του αξιότιμου δασκαλού κ. Δημητρίου Κωλέτση "ΤΑ ΤΣΕΡΙΤΣΑΝΑ".

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Δημιουργήσαμε από αυτό το φύλλο αυτή τη στήλη και την αφιερώσαμε στους μικρούς μας φίλους.

Απ' εδώ μπορούν να αλληλογραφούν, να δημοσιεύσουν κάθε τι που αυτοί επιθυμούν και που θα στείλει στη δημοσιογραφική δεοντολογία. Την αρχή μας

έκανε η ΓΙΟΥΛΗ. Την ευχαριστούμε και πιστεύουμε να τη μιμηθούν κι άλλα παιδιά.

Φίλες και φίλοι, συγχάρω και ευχαριστώ την πατριωτική μας εφημερίδα τη "ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ" γιατί μου έδωσε την ευκαιρία να επικοινωνήσω μαζί σας.

Εχω κι εγώ, όπως κι εσείς φαντάζομαι, πολλά ερωτηματικά κι προβληματισμούς. Θα γράφω κάτι που μου έκανε μεγάλη εντύπωση και θα ήθελα να μου απαντήσετε στη δ/ση της εφημερίδας για το πως εσείς βλέπετε αυτόν τον τρομερό πόλεμο που θα μείνει αξεχάστος με την επωνυμία "Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΣΙΚΟΥ".

Βίδα στην τηλεόραση τον Σαντάρ Χουσεΐν να προσεύχεται στο Θεό για να βοηθήσει το Ιράκ στον πόλεμο. Ούτε λίγο ούτε πολύ ήταν σαν να έλεγε Θεέ μου προστατεύε το στρατό μου και βοηθήσε τον να σκοτώσει όσο πιο πολλούς "εχθρούς" μπορεί.

Σε λίγες μέρες είδα και τον αμερικανό πρόεδρο Μπους να ζητάει από το Θεό κι αυτός να προστατεύει τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και ταυτόχρονα να δίνει εντολή επίθεσης των στρατευμάτων του κατά των Ιρακινών. Αναρωτήθηκα είναι άραγε τόσο παράλογοι και οι δυο τους να ζητάνε από τον πανάγαθο Θεό, τον Θεό της αγάπης και του ελέους να τους βοηθήσει στο να σκοτώσουν τους συνανθρώπους των; Ποιόν κοροϊδεύουν άραγε το Θεό, εμάς ή τον εαυτό τους; Αυτά και εύχομαι πρώτα και πάνω απ' όλα ΕΙΡΗΝΗ και ΓΑΛΗΝΗ στις φουρτούμασμένες ψυχές και τα ταραγμένα μυαλά των ανθρώπων-όλης της γης.

ΓΙΟΥΛΗ

Επιστολές αναγνωστών μας

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΧΛΑΔΕΩΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Γράφει ο Αναστάσιος Παππάς

Η πρόοδος της Αδελφότητας τα τελευταία χρόνια είχε μεγάλες επιτυχίες τις οποίες αναφέρω σχετικά παρακάτω.

Θα αρχίσω από την αγορά ακινήτου εις το κέντρο των Αθηνών (Ομόνοια) οδός Μενάνδρου 39 και Πειραιώς, με εμβαδό 105 τετρ. μέτρα, 3ος όροφος. Η σκέψη αυτή της αγοράς ακινήτου ήτο από πολύ παλιά αλλά έλειπε τον χρηματικών ποσών, όπου με την προστάθεια όλων μας έφθασαν στο τέλος η υλοποίησή.

Πως συγκεντρώθηκαν τα χρήματα; Αυτό είναι ένα άλλο κεφάλαιο που εκθέτω:

1. Με τις τακτικές συνδρομές των μελών 2. Με δωρεές από τα ίδια μέλη και 3. με εισφορές από τα ίδια μέλη.

Από δω και πέρα χρειάζονται και άλλα χρήματα διαμόρφωσης της αίθουσας, επίπλωσής κ.τ.λ.

Την 30 Δεκεμβρίου 1990 έγινε η ετήσια εκδήλωση χοροεπιδείξεις εις το υπερπολυτελές κέντρο ΦΑΝΤΑΣΙΑ με το καλύτερο πρόγραμμα. Παραυρέθησαν 400 άτομα και άφησε αρκετά κέρδη! Αυτό ήτο και η εξώφλησις του ακινήτου! Το μέλλον που θα εκφράσω την λήψη μου, πολλά από τα μέλη δεν προσήλθαν για διαφόρους λόγους που δεν μπορώ να κατονομάσω.

Παρ' όλα αυτά η Αδελφότητα απέκτησεν πολλούς φίλους και θα αναφέρω ένα παράδειγμα.

Ο Παναγιώτης Λύγκας από τον Βάρδα δεν έπαυε να βρίσκεται κοντά μας με μεγάλην παρέαν (20 ατόμων) εις όλες τις εκδηλώσεις γι αυτό αξίζει συγχαρητηρίων. Με ζήλον έγιναν και μέλος.

Μετά από λίγον καιρόν η Αδελφότητα θα κάμη παραδοσιακόν χορόν να ικανοποιήσει και ορισμένους γλεντζέδες. Σ' αυτό θα υπάρχει και το χορευτικόν της Αδελφότητας το οποίον έλαβεν μέρος σε Δημόσιες εμφανίσεις και η επιτυχία του οφείλεται στον χωριανόν μας χοροδιδάσκαλον Περικλήν Κωτόν ο οποίος δεν παύει ακόμη να προσφέρει την βοήθειάν του.

Η Αδελφότητά μας είναι σχεδόν η μεγαλύτερη της Λάκκας Σουλίου και αν γράφονταν όλοι οι χωριανοί μας, θα ήτο η μεγαλύτερη της Ηπείρου. Υπάρχει αδιαφορία! Σ' αυτό σφάλλουν...

Εμείς που βρισκόμαστε στην Αθήνα αποτελούμε το σύνολον σχεδόν του χωριού μας. Αυτό δεν θα πει ότι ξεχάσαμε την καταγωγή μας. Απεναντίας αγαπούμε πολύ το χωριό και δεν παύουμε να το επισκεπτόμεθα συνεχώς, διαδοχικώς.

Υποσχόμεθα ότι μόλις τελειώσουμε την πλήρη διαμόρφωση του ακινήτου μας θα στραφούμε και προς το χωριό

ΚΡΗΕΙΜΟ ΤΗ ΠΕΦΩΝΙΑ

Κέντρο Υγείας Δερβιζιάνων	31555
Νοσοκομείο Γ. Χατζηκόστα	33461
Εξωτερικά Ιατρεία (ραντεβού)	77562
Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο	99111
Πυροσβεστική	199, 26222, 26440
Αίτηση Επέμβαση	100
Υπερ. Κέντρο ΟΤΕ	151
Βλάβες ΟΤΕ	121
Πληροφορίες ΟΤΕ	131
ΔΕΗ (βλάβες)	26251
ΕΛΠΙΑ	104
EXPRES SERVICE	154
Ράδιο Ταξί	39777
ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΙΑΤΡΕΙΑ	
Κοπάνης	91251
Σ.Χ. Δερβιζιάνων	31201
Σ.Χ. Πεντολάκκου	91231
ΠΡΟΠΟ - Λαχεία	111
Ειδήσεις	115
Καιρός	149
Ωρα	141

ΜΟΥ ΤΑ ΠΕΝΕ ΚΑΙ ΤΑ ΓΡΑΦΩ

ΡΟΥΣΑΤΣΙΩΤΙΚΑ

Πιστεύω να μη πειράζει που πολλές φορές χρησιμοποιώ τα παλαιά ονόματα των χωριών μας. Είναι βλέπετε που εγώ δεν είμαι από τους πολύ σύγχρονους, άλλο που φαίνομαι νέος!!!

Μου έκαναν παράπονα οι του πέρα μακαλά από τους Μπακολαίους. Γράψε κάτι μου είπαν στη "ΦΩΝΗ" για τα κάλια του δρόμου. Τώρα που έπιασαν τα χιόνια κι οι βροχές απόγινε το κακό. Η λάσπη φτάνει στο γόνα. Τ' αυτοκίνητα ούτε που τολμάνε να κάνουν πέρα. Δε φτάνει που δεν έχουμε συγκοινωνία, δε βγαίνει ούτε ταξί.

Πρόεδρε, για σένα ο λόγος. Κάτι πρέπει να κάνεις. Κι αυτοί παιδιά του ίδιου Θεού είναι. Είναι που είναι αποκομμένοι μη τους απομονώνετε ολότελα.

ΛΙΠΠΙΩΤΙΚΑ

Ο δρόμος για τη Μεσούρα είναι κομένος. Οι κάτοικοι αντιμετωπίζουν σοβαρό πρόβλημα.

Το νέο κοινοτικό συμβούλιο, που έχει και νέα, δραστήρια μέλη, δεν πρέπει να παραβλέψει την άμεση επισκευή του. Δεν είναι και τίποτε σπουδαίο η αποκατάσταση της βατότητας του. Ενέργειες συντονισμένες χρειάζονται και μικρό κόστος.

Με αφορμή το δρόμο της Κάτω Λίππας, προτείνω στα κοινοτικά συμβούλια Αχλαδέας, Λίππας και Τσεριτσάνων, να αποφασίσουν μια κοινή σύσκεψη για την προώθηση του θέματος οδικής σύνδεσης των χωριών αυτών όπως και ο κ. Π. Δάλλας σε προηγούμενη αρθρογραφία του επισήμανε.

ΓΕΩΡΓΑΝΙΤΙΚΑ

Πρόεδρε, ούτε φαίνεσαι, ούτε ακούγεσαι τελευταία. Οι χωριανοί σου εδώ ανησυχούν γι αυτό ρωτούν να μάθουν, τι γίνεται με το γεφύρι του "Πάτσι". Τι με τους δρόμους; Και ακόμη κάτι άκουσα για το κληροδότημα "Ζηκίδη".

Η "ΦΩΝΗ" ευχαρίστως θα δημοσίευε τη θέση του κοινοτικού συμβουλίου εφ' όλης της ύλης, για ενημέρωση των συγχωριανών σου.

ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

δρο προς κάθε αρμόδιο μας αναπερνάει ελπίδες. Θα σταθούμε στο πλευρό του σε ότι χρειαστεί.

ΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟ

Εχουμε την τιμή να σας πληροφορήσουμε τα παρακάτω, σχετικά με την δανειοδότηση των κατοίκων της κοινότητας Αχλαδέας για την ανέγερση των κατολισθώντων οικιών στο νέο οικισμό "Λεπάδι".

1. Ο οικισμός Αχλαδέας Ιωαννίνων λόγω κα-

τολισθήσεως του εδάφους αποφασίστηκε με την αριθ. Δ46/1139/37/18-3-1967 απόφαση του υπουργείου Κοιν. Υπηρεσιών να μεταφερθεί στην ασφαλή θέση "Λεπάδι" της κοινότητας.

2. Η έκταση της νέας θέσης μετά από αναγκαστική απαλλοτρίωση που έγινε με την αριθ. Υ/277/1438/13-3-73 κοινή υπουργική απόφαση περιήλθε στη διαχείριση του υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων για την στεγαστική αποκατάσταση των οικογενειών του μεταφερόμενου οικισμού Αχλαδέας.

3. Με την ρυμοτόμηση της έκτασης προέκυψαν 104 οικόπεδα για ανέγερση κατοικιών τα οποία παραχωρήθηκαν σε ισάριθμες οικογένειες της κοινότητας Αχλαδέας.

4. Το έτος 1984 εντάχθηκαν στους πίνακες σειράς προτεραιότητας περίπου 50 και πλέον οι-

κογένειες για δανειοδότηση προκειμένου να αναγειρούν στα οικόπεδα, που τους παραχωρήθηκαν, νέες κατοικίες αλλά δυστυχώς το 1985 η τότε κυβέρνηση στήριξε τη δανειοδότηση και μέχρι σήμερα δεν μπορούμε να φτιάξουμε τα σπίτια μας για να στεγασουμε τις οικογένειές μας, με αποτέλεσμα να μεταναστεύουμε σε άλλες κοινότητες και δήμους και να ερημώνεται το χωριό.

Υστερα από τα παραπάνω, κάνουμε έκκληση σε όλους τους φορείς να εγκριθούν πιστώσεις για τη δανειοδότηση των οικογενειών προκειμένου ν' ανεγείρουν τις νέες κατοικίες γιατί οι παλιές εγκυμονούν κινδύνους λόγω των κατολισθήσεων που υπέστη η κοινότητα στα παρελθόν.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
ΧΑΡΙΣΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Λάβαμε από τους παρακάτω αναγνώστες τις συνδρομές και τους ευχαριστούμε πολύ:

Τσάλος Δημήτριος 1000
Αποστολάκης Ηλίας 1000
Ιερ. Τσιρούκης Ιωάννης 1000
Κίτσόπουλος Αναστάσιος 1000
Τσιάλος Σωκράτης 2000
Μπράχος Κάρλος 1000
Παππάς Λάμπρος 1000
Δερδεμέζης Αριστοτέλης 1000
Δόσης Χρήστος 1000
Παντούλας Χρήστος 1000
Σκουλίκας Αριστείδης 1000
Γιαννάκης Περικλής 1000
Νίκας Νίκος 1000
Σκουλίκας Κλέαρχος 1000
Μάρκου Γιώργος 1000
Τράσσης Δημ. 1000
Κόλλιας Αποστ. 1000.
Κοκκίνης Χρ. 1000
Παπανικολάου Βασ. 1000
Τσαρπέλας Αχιλ. 1000
Κορδός Κων. 1000.

Αυτοί που φεύγουν ΠΑΝΑΓΟΥΛΑ ΜΙΧ. ΚΟΛΙΑΚΗ

Η Γούλα ήταν γνωστή στο χωριό και στην περιοχή από τα μικρά χρόνια. Από τα μαθητικά χρόνια του Δημοτικού σχολείου.

Χαϊδεμένο παιδί όπως και πολλά άλλα μικρά παιδιά του δάσκαλου Γιάννη Αρχιμανδρίτη. Ήταν υπόδειγμα της μαθητικής παρέας στον εξωτερικό χώρο και μέσα στην τάξη της μαθητικής εργασίας. Αριστη στην επίδοση και ειλικρινής στις παιδικές υποχρεώσεις. Εγγονή βλέπετε του Ιεροδιδάσκαλου Παπαγιάννη, κόρη του Δημ. Ράδη, ξενητεμένου απ' τα μικρά του χρόνια στη Βλαχιά.

Παντρεύτηκε το Μιχάλη Κολιάκη κι έζησαν ευτυχισμένα μέχρι που τους χώρισε προσωρινά ο χάρος.

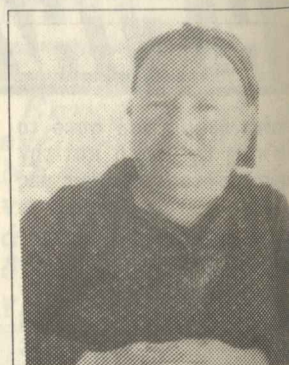
Ήταν η καλή μάνα του συντάκτη της εφημερίδας μας, του Βαγγέλη Κολιάκη.

Μας αποχωρίστηκε προ ημερών, την χάσαμε κι όλους ο ξαφνικός θάνατός της μας πίκρανε.

Σε ηλικία 66 χρονών τελείωσε το νήμα της θεάρετης ζωής της. Τη σκέπασε το χώμα της ιδιαίτερης πατρίδας.

Συγγενείς, γνωστοί, συγχωριανοί και κοντοχωριανοί, ήρθαν και απότισαν τον ύστατο φόρο τιμής στη Γούλα.

Ολοι ήρθαν κι έδωκαν τον τελευταίο χαρετισμό. Πολλοί συνάδελφοι του γιού της, υπάλληλοι των ΕΛΤΑ.

Φίλοι από τα Γιάννενα, τη Πρέβεζα και την Αρτα, παρμερίζοντας τη βαρυχειμωνιά και το δύσκολο ταξίδι έδωσαν την παρουσίαση της παρηγοριάς στην οικογένειά της.

Ο Ιερέας της Μπεστιάς Παπαποστόλης από τον Πύργο ο σεβαστός Θεόκλητος Παπανικόλας μ' όλο το βάρος της ηλικίας του Ολοι, όλοι με την παρουσία τους σκόρπισαν βάλας παρηγοριάς στον σύζυγό της, τα παιδιά της τον αδελφό και τον Βαγγέλη.

Ο πανδαμάτορας χρονογράφος και ο Μεγαλοδύναμος Θεόκλητος της ζωής, που συνεπείσθηται θα επουλώσει το τραύμα που προκάλεσε από τον μαχαίρι του χάρους. Θα ξεπεραστεί...

Η "Φ" από τη στήλη απελευθερώνει θερμά συλλυπητήρια σ' όλους τους συγγενείς κι εύχεται το πατρίο χωριό να είναι αλαφρό στην καρδιά Γούλα Ράδη - Κολιάκη.

ΚΑΠΟΙΕΣ ΑΛΛΕΣ ΑΠΟΚΡΙΕΣ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Η σύναξη, που γινόταν σε δύο τρία σπίτια μόνο του συνοικισμού που διέθεταν μεγάλη κούλια.

Εκεί συγκεντρωνόταν όλος ο συνοικισμός από τη μια μεριά οι άντρες και από την άλλη οι γυναίκες, εμείς τα μαξούμια αραπίζομασταν πάνω στα μεγάλα κρεβάτια. Ο νοικοκύρης καθόταν πάντα στην κορφή του ή το πολύ να έκανε μια θέση παρακάτω για χάρη κάποιου σεβαστού γέροντα ή του συμπεθερού του.

Επιναν κρασί οι άντρες και πόντζι και κουβέντιαζαν τα κοινά όπου ένας της παρέας άρχιζε ανάρια - ανάρια το τραγούδι. Πρώτα έλεγε αυτός ένα στίχο και οι άλλοι όλοι το επαναλάμβαναν.

Μούμειναν βαθιά χαραγμένοι στη μνήμη μου οι στίχοι του παρακάτω τραγουδιού που τους γράφω για να θυμηθούν οι παλιότεροι και να μαθαίνουν οι νεότεροι.

"Χίλια καλώς τον ήβραμον τούτον τον νοικοκύρη με το γλυκό του το κρασί και την καλή καρδιά

του τον άγγελο εφίλειψε και το Χριστό κερνάει και την παρθένα Παναγιά διπλά την προσκυνάει".

Μετά από κάμποσα τραγούδια της τάβλας σειρά είχαν και τα χορευτικά. Αντρες και γυναίκες στο χορό και πίσω - πίσω οι ροδόμαγούλες τσούμπρες, η τιμή της οικογένειας. Κατά πως λένε ο έρωτας και ο βήχας δεν κρύβεται. Ετσι και το παληκάρι που είχε βαρύ νταλκά για τη γειτονοπούλα παράγγελλε και το σεβτά, το μαργιόλικο ή το σήκωστα μάτια πήραμε και καταλόγιασέ με...

Μετά το χορό ένας από την παρέα ετοίμαζε το χάσχαρι τριπούσε ένα βραστό αυγό και πέρναγε μια κλωστή που το ένα άκρο της κρατούσε το αυγό και το άλλο περνώταν από κάποιο καρφί στο ταβάνι. Το αυγό κρεμόταν σαν το νήμα της στάθμης μέχρι το πάτωμα πάνω ακριβώς από ένα πιάτο γιαούρτι.

Ολοι έπρεπε να προσπαθήσουν να φάνε το αυγό μόλις άγγιζε το πιάτο. Ετσι στην προσπάθειά τους αυτή πασαλοβόνταν με το γιαούρτι

στο πρόσωπο, γινόταν χωρίς να το καταλάβουν μασκαράδες.

Την όλη διασκέδαση της βραδιάς συμπλήρωναν οι μεταμφιέσεις, οι προσωπίδες, που με την παρουσία τους και τα καμώματά τους σκορπούσαν τρανταχτό πηγάιο γέλιο που σούκοβε την ανάσα σ' άλλους κινούσαν τα δάκρυα στα μάτια και σ' άλλους έφευγε το κάτουρο.

Τέτοιες ήταν οι αποκριές του καιρού μου. Ήταν αιτία για σύσφιξη ακόμα πιο πολύ των σχέσεων της μικρής μας κοινότητας.

Ήταν αιτία να απαλοιφθεί εκείνη η μικροπαραξήγηση από τη ζημιά που έκανε ο ένας στον κήπο, στα σπαρτά του άλλου.

Ήταν αιτία για ένα ακόμα ειδήλιο που πλάνωνταν από τα μάτια και που ρίζωνε μέχρι θανάτου στην καρδιά.

Θα κλείσω τούτη την αναδρομή στα περασμένα με τους στίχους του ποιητή Κρυστάλλη:

"Καλότυχτοι μου χωριανοί
ζηλεύω τη ζωή σας.
Την απλοϊκή σας τη ζωή
πούχει περίσies χάρης".

Ε.Κ.